

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक सत्तेचाळीस

भ्रामक सिद्धांतांचे मुखवटे उघड करणे: दानिएल ८ चे समीक्षात्मक विश्लेषण आणि अॅडव्हेंटिस्ट धर्मशास्त्रापुढील आव्हाने

Jeff Pippenger
2024-01-11

दानियेल अध्याय आठातील नवव्या ते बाराव्या वचनांत जेव्हा रोमचे लहान शिंग दर्शविले जाते, तेव्हा ते एक भ्रष्ट प्रतीक म्हणून दर्शविलेले आहे; कारण ते उभयवेषधारणेचे प्रतीक आहे—पुरुष व स्त्री यांच्यामध्ये डोलणारे, परवेष धारण करणारे. हे मिलेराइट समजुतीशी सुसंगत आहे की रोम दोन अवस्थांद्वारे दर्शविले गेले होते: पहिली अवस्था रोमन राज्यकारभाराची आणि दुसरी अवस्था रोमन चर्चकारभाराची; परंतु त्या वचनांतील लिंगांच्या डोलायमानतेमुळे लहान शिंग ऐतिहासिक व भविष्यसूचक क्रमाबाहेर (भ्रष्ट) आहे. तरीही त्या चारही वचनांपैकी प्रत्येक वचन हे रोमन राज्यकारभार किंवा रोमन चर्चकारभार यांपैकी एखाद्याशी थेट निगडित इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते. पगान रोमने आपल्या साम्राज्याधिकाराला विरोध करणाऱ्या सर्वांचा छळ केला; परंतु दहाव्या वचनातील पोपसत्ताक रोमचा (स्त्रीलिंगी) छळ विशेषतः स्वर्गाविरुद्ध निर्देशित आहे.

रोम हे चौथे आणि अंतिम राज्य होते, या मिलेराइट समजुतीनुसार राज्याकडून मंडळीपर्यंत आणि पुन्हा राज्याकडून मंडळीपर्यंत होणारे डोलणे ही काही चिंतेची बाब ठरली नसती. त्यांनी दानिएल अध्याय दोनमधील पायांतील लोखंड आणि मातीचे मिश्रण पाहिले होते, आणि ते केवळ रोमच्या दोन अवस्थांप्रमाणे समजले होते; चौथ्या आणि पाचव्या राज्याचा एखादा विशिष्ट ऐतिहासिक क्रम निश्चित करण्याबाबत त्यांना काही चिंता नव्हती. अध्याय साताबाबतही त्यांची हीच समज होती, जिथे परात्पराविरुद्ध मोठमोठ्या गोष्टी बोलणाऱ्या त्या शिंगामुळे रोमच्या पशूच्या मूळ दहा शिंगांपैकी तीन शिंगे उपटली गेली होती. जरी मिलरने नवव्या ते बाराव्या वचनांतील लिंगातील बदलतेपणा ओळखला असता, तरी चौथे राज्य रोम आहे, या त्याच्या समजुतीसाठी ते महत्त्वाचे ठरले नसते. मिलेराइट समजुतीनुसार चौथ्या राज्याचा अंत 1798 मध्ये झाला, आणि त्यानंतरची पुढील भविष्यवाणीतील घटना म्हणजे ख्रिस्ताचे दुसरे आगमन होय.

स्त्रीलिंगी शिंग हे त्या स्त्रीची ओळख करून देते जी पुल्लिंगी शिंगाबरोबर आध्यात्मिक व्यभिचार करते, आणि तिचे प्रतिनिधित्व दहाव्या व बाराव्या वचनांत करण्यात आले आहे.

आणि ते मोठे होत जाऊन आकाशातील सेनेपर्यंत पोहोचले; आणि त्या सेनेतील काहींना व काही तान्यांना त्याने पृथ्वीवर पाडले, आणि त्यांना तुडविले. दानिएल 8:10.

पोपसत्तेचा छळ हा ख्रिस्ती धर्माविरुद्ध (स्वर्गातील सैन्याविरुद्ध) निर्देशित होता, आणि बाराव्या वचनात पोपशाही रोमेला (स्त्रीलिंगी) युरोपातील राजांबरोबर व्यभिचार करण्याच्या अपराधाद्वारे तिचे रक्तपातमय कार्य साध्य करण्याची सत्ता प्राप्त होते.

अपराधामुळे नित्य अर्पणाविरुद्ध त्याला एक सैन्य दिले गेले; आणि त्याने सत्य भूमीवर फेकून दिले; आणि त्याने तसेच केले, व तो यशस्वी झाला. दानियेल ८:१२.

या वचनातील “सेना” ही त्या लष्करी सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करते जी पोपशाहीला “नित्य” याच्या “पासून” देण्यात आली होती. “Against” या शब्दाचा अर्थ “पासून” असा होतो. “नित्य” याने दर्शविलेल्या युरोपातील मूर्तिपूजक राजांकडून (मूर्तिपूजक रोमकडून), “अपराधामुळे” लष्करी पाठबळ (एक सेना) पोपशाहीला देण्यात आले. चर्च आणि राज्य यांचा संयोग, ज्यामध्ये चर्च या संबंधावर नियंत्रण ठेवते, हाच तो “अपराध” आहे. त्या अपराधाचा द्राक्षारस म्हणजे ख्रिस्ती रक्त होय. एकदा पोपशाहीला मूर्तिपूजक रोमच्या सैन्यांवर नियंत्रण मिळाल्यानंतर, पोपशाही

रोमने ("त्याने") "सत्याला भूमीवर पाडिले; आणि त्याने तसे केले, आणि तो भरभराटला."

दानियेल अध्याय अकरा, वचन एकतीस मध्ये, सैन्ये पोपसत्ताक रोमाला देण्यात येणे हेदेखील प्रतिकात्मक रीतीने दर्शविले आहे:

आणि त्याच्या बाजूने सैन्यबळ उभे राहिल; आणि ते बलस्थान असलेल्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करतील, आणि नित्य होणारा यज्ञ काढून टाकतील, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापन करतील. दानियेल ११:३१.

हे वचन मूर्तिपूजक रोमपासून पोपसत्ताक रोमकडे झालेल्या ऐतिहासिक संक्रमणाची ओळख करून देते. या वचनात "भुजा" म्हणजे युरोपीय राजे होत, ज्यांनी इ.स. 496 मध्ये फ्रँकांचा राजा क्लोव्हिस (फ्रान्स) याच्यापासून पोपसत्तेच्या समर्थनार्थ उभे राहण्यास सुरुवात केली. त्या "भुजा" यांनी चौथ्या शतकापासून पुढे इ.स. 538 पर्यंत चालू राहिलेल्या सातत्यपूर्ण युद्धांद्वारे "सामर्थ्याच्या पवित्रस्थानास" (रोम शहरास) देखील अपवित्र केले. त्या "भुजा" यांनी पोपसत्तेच्या उदयाविरुद्ध असलेला मूर्तिपूजक प्रतिकारही दूर केला, आणि इ.स. 508 पर्यंत तो मूर्तिपूजक प्रतिकार संपुष्टात आला होता.

"काढून टाकणे" असा अनुवाद केलेला शब्द हा हिब्रू भाषेतील "sur" हा शब्द असून त्याचा अर्थ "दूर करणे" असा आहे. "बाहू" यांनी इ.स. ५३८ मध्ये "उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू" (पोपसत्ता) पृथ्वीच्या सिंहासनावर स्थापित केली. जेव्हा दानियेल अध्याय आठ, वचन बारा येथे स्त्रीलिंगी लहान शिंगाला "एक सेना" देण्यात आली असे ओळखले जाते, तेव्हा ते अध्याय अकराच्या वचन एकतीसच्या साक्षीशी सुसंगत ठरते. प्रकाशितवाक्याचे पुस्तक देखील अध्याय तेरा मध्ये ह्याच सत्याची साक्ष देते.

आणि मी जे पशू पाहिले ते बिबट्यासारखे होते, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि अजगराने त्याला आपली शक्ती, आपले सिंहासन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण 13:2.

सिस्टर व्हाईट यांनी दुसऱ्या वचनातील पशूची थेट ओळख पोपसत्तेशी करून दिली आहे, आणि त्या वचनातील अजगर म्हणजे मूर्तिपूजक रोम होय. मूर्तिपूजक रोमने पोपसत्तेला तीन गोष्टी दिल्या: "त्याचे सामर्थ्य, आणि त्याचे आसन, आणि मोठा अधिकार."

लष्करी सामर्थ्य मूर्तिपूजक रोमकडून इ.स. 496 मध्ये क्लोव्हिसपासून देण्यात आले. राज्य करण्यासाठीचे "आसन" इ.स. 330 मध्ये पोपसत्तेला देण्यात आले, जेव्हा सम्राट कॉन्स्टँटाईनने आपली राजधानी कॉन्स्टँटिनोपलकडे हलवली आणि आपली पूर्वीची राजधानी रोम ही पोपच्या चर्चच्या नियंत्रणाखाली सोडून दिली. इ.स. 533 मध्ये सम्राट जस्टिनियनने असा हुकूम जारी केला की पोप हा चर्चचा प्रमुख आणि विधर्म्यांचा सुधारक आहे, आणि त्याने आपला "महान अधिकार" रोमच्या पोपाकडे सोपविला. दानियेल अध्याय आठमधील बारावा वचन त्या काळाची ओळख करून देते जेव्हा एक "host" देण्यात आला, आणि त्या भविष्यसूचक सत्याची पुष्टी अनेक साक्षींनी केली आहे. त्या वेळेपासून (इ.स. 496 पासून आरंभ होऊन), पोपसत्ता "समृद्ध झाली."

इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याविरुद्धचा क्रोध १७९८ मध्ये समाप्त होईपर्यंत, आणि पापसत्तेला तिचा प्राणघातक घाव बसेपर्यंत, ते "कारभार करीत" व "समृद्ध होत" राहिल.

आणि तो राजा आपल्या इच्छेप्रमाणे वागेल; आणि तो स्वतःला उंचावील, आणि प्रत्येक देवाहून स्वतःला मोठे करील, आणि देवांच्या देवाविरुद्ध अद्भुत गोष्टी बोलेल, आणि कोप पूर्ण होईपर्यंत तो समृद्ध होईल; कारण जे ठरविले आहे ते घडून येईल. दानियेल 11:36.

आठव्या अध्यायातील नववा श्लोक पुल्लिंगी रोमचे (मूर्तिपूजक रोमचे) वर्णन करतो, आणि मूर्तिपूजक रोमने पूर्ण केलेल्या तीन-टप्प्यांच्या जिंकण्याच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतो; तसेच त्या तीन भौगोलिक क्षेत्रांचेही प्रतिनिधित्व करतो, जी पापल रोम पृथ्वीच्या सिंहासनावर स्थापित होण्यासाठी जिंकली जाणे आवश्यक होते, जसे सातव्या

अध्यायातील उपटून टाकलेल्या तीन शिंगांद्वारे दर्शविले आहे. मूर्तिपूजक आणि पापल रोम यांच्या त्या दोन तीन-टप्प्यांच्या जिकण्यांनी, दानियेल अकरा मधील चाळीस ते त्रेचाळीस या श्लोकांतील आधुनिक रोमच्या तीन भौगोलिक अडथळ्यांचे प्रतिनिधित्व केले. त्यानंतर आठव्या अध्यायातील अकराव्या श्लोकात, पुल्लिंगी लहान शिंगाचे (मूर्तिपूजक रोमचे) पुन्हा प्रतिनिधित्व केले आहे. त्या श्लोकात, पवित्रीकृत तर्क इतका भक्कम आहे की, यरुशलेमवर राज्य करणाऱ्या उपहास करणाऱ्या पुरुषांना आपला बनावट पाया उभारण्यासाठी अनेक धर्मशास्त्रीय असत्ये आणण्यास भाग पाडले गेले.

होय, त्याने स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले; आणि त्याच्यामुळे नित्य अर्पण काढून टाकण्यात आले, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले. दानियेल 8:11.

१८६३ पासून अँडव्हेंटिझमध्ये आणण्यात आलेल्या बनावट नाण्यां व रत्नांचा विचार आपण आरंभ करीत असताना, हे लक्षात घेतले पाहिजे की धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद व कॅथलिकवाद यांच्या सिद्धांतांना आधार देण्यासाठी अँडव्हेंटिझम ज्या कथित धर्मशास्त्रीय प्राविण्याच्या क्षेत्रांचा अभिमान बाळगते, अशी दोन प्रमुख क्षेत्रे आहेत. अँडव्हेंटिझमचे आधुनिक धर्मशास्त्री जो दावा करतात तो असा की ते किंवा तर बायबलातील इतिहासाचे तज्ञ आहेत, किंवा बायबलातील भाषांचे तज्ञ आहेत. त्या वचनाचा त्यांचा उपयोग हे उघड करतो की भविष्यवाणीचे वचन त्यांच्यासाठी मुद्रांकित पुस्तकासारखे झाले आहे, आणि हेही प्रकट करतो की बायबलातील भाषांचे तज्ञ असल्याचा त्यांचा दावा हा केवळ फरीसीपणाचा आधुनिक आविष्कार आहे.

प्रथम म्हणजे नवव्या ते बाराव्या वचनांतील लहान शिंगाबाबत लिंग-परिवर्तनाकडे केलेले दुर्लक्ष होय. जर ते खरोखर हिब्रू भाषेचे तज्ञ असते, तर दानिएलने त्या वचनांमध्ये जाणूनबुजून लिंग-परिवर्तनाचा उपयोग केला आहे, ही वस्तुस्थिती ते नाकारले नसते किंवा तिचे क्षीणकरण केले नसते. लहान शिंगाचे चित्रण दोन्ही लिंगांत केलेले आहे, आणि ती लिंगे त्या वचनांमध्ये आलटून-पालटून येतात. धर्मशास्त्रज्ञ हा तथ्यकथन कचरा आणि खोट्या नाण्यांनी झाकण्याचा प्रयत्न करतात, कारण ते स्पष्टपणे दर्शविते की अकरावे वचन पापल नव्हे, तर मूर्तिपूजक रोमची ओळख करून देते. अर्थातच ते असा आग्रह धरतात की अकराव्या वचनातील लहान शिंग म्हणजे पोप आहे, परंतु प्रत्यक्षात ते मूर्तिपूजक रोम आहे.

चार लहान शिंगांच्या वचनांपैकी दोन पुल्लिंगी आणि दोन स्त्रीलिंगी आहेत, हे एकदा मान्य केले की, बायबलमधील भविष्यवाणीत स्त्री ही चर्चचे प्रतिनिधित्व करते आणि पुरुष हा राज्याचे प्रतिनिधित्व करतो, हे बायबलसत्य अंतर्भूत करणे मग सोपे होते. हे जाणल्यावर, पाहण्याची इच्छा असणाऱ्या सर्वांना हे स्पष्ट होते की, अकराव्या वचनातील लहान शिंग हे पुल्लिंगी रोम (मूर्तिपूजक रोम) आहे, स्त्रीलिंगी रोम (पोपसत्ताक रोम) नव्हे.

म्हणून हा पद असा शिकवितो असे समजले जाते की मूर्तिपूजक रोमाने (त्याने) स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले, जसे मूर्तिपूजक रोमाने सैन्याच्या अधिपतीस कॅलव्हरीच्या क्रूसावर ठेवले तेव्हा केले. केवळ क्रूसावरच मूर्तिपूजक रोमाने ख्रिस्ताविरुद्ध स्वतःला मोठे केले असे नव्हे, तर हा पद पुढे असेही सांगतो की त्याच्याद्वारे (मूर्तिपूजक रोमाद्वारे) “नित्य यज्ञ काढून टाकण्यात आला.”

दानियेलाच्या पुस्तकात दोन हिब्रू शब्द आहेत ज्यांचे भाषांतर दोन्ही ठिकाणी “काढून टाकणे” असे केले जाते. ते शब्द म्हणजे “sur” आणि “rum”. हे दोन्ही शब्द पवित्रस्थानातील सेवेच्या संदर्भात वापरलेले आहेत. “Sur” याचा अर्थ काढून टाकणे किंवा दूर करणे असा होतो, आणि पवित्रस्थानातील वेदीवरील राख काढून टाकली जात असे तेव्हा त्या राखेच्या दूर करण्याचे वर्णन करण्यासाठी “sur” हा शब्द वापरला जातो. “Rum” याचा अर्थ वर उचलणे आणि गौरविणे असा होतो, आणि जेव्हा पवित्रस्थानातील याजकाने लहर अर्पण वर उचलायचे असे, तेव्हा त्याने ते अर्पण “rum” (वर उचलणे) करायचे असे. अकराव्या वचनात, पगान रोम (“दैनिक”) पगान धर्माला वर उचलून आणि गौरवून पगानत्व “rum” (काढून टाकेल) असे होईल.

मूर्तिपूजक रोम मूर्तिपूजेच्या धर्माला उचलून धरील व उच्चस्थानी नेईल. बायबलमधील भाषांतील प्रावीण्याचा दावा करणारे अॅडव्हेंटिस्ट धर्मतज्ज्ञ दानियेलाच्या पुस्तकातील "take away" या प्रत्येक उल्लेखाचा अर्थ "remove" असा करणे निवडतात. ते दानियेलाच्या वैशिष्ट्यपूर्ण व नेमक्या लेखनशैलीची दखल घेण्यात अपयशी ठरतात, आणि अशा रीतीने स्वतःला संदेष्टा दानियेलापेक्षा वर ठेवतात.

जे धर्मशास्त्रज्ञ बायबलमधील भाषांचे आकलन असल्याचा दावा करतात, ते दानिएलने दोन भिन्न शब्द वापरले असता त्याचाच अभिप्राय व्यक्त करण्याचा त्याचा हेतू होता, हे सिद्ध करण्यासाठी युक्तिवाद मांडतात. आपल्या खोट्या दाव्यांना समर्थन देण्यासाठी ते प्रदीर्घ आणि कंटाळवाणे शब्दअभ्यास सादर करतात. जे धर्मशास्त्रज्ञ बायबलमधील इतिहास समजत असल्याचा दावा करतात, ते असा युक्तिवाद करतात की हा चुकीचा अनुप्रयोग या गृहितकावर आधारित आहे की इतिहासातील भिन्न काळांत तोच शब्द काहीतरी वेगळे अर्थ धारण करू शकतो; आणि म्हणूनच, दानिएलने दोन भिन्न शब्द वापरले असता, दानिएलचा खरा अभिप्राय काय होता हे केवळ इतिहासातील तज्ज्ञच ओळखू शकतो. या दोन खोट्या पद्धतींची ओळख पटविणे महत्त्वाचे आहे, कारण "line upon line" या पद्धतिशास्त्रापासून दूर राहण्याचा प्रयत्न करणारे धर्मशास्त्रज्ञ त्या वारंवार वापरतात.

होय, त्याने स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंतही मोठे केले; आणि त्याच्याद्वारे नित्याचा यज्ञ काढून टाकण्यात आला, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले. दानियेल 8:11.

या वचनात "काढून घेतला" असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा अर्थ "उचलून उन्नत करणे" असा आहे. त्याचा अर्थ दूर करणे असा नाही. हा तथ्य अॅडव्हेंटिस्ट धर्मशास्त्रज्ञांसाठी गोंधळ व विरोधाभास निर्माण करतो, कारण दानियेलाने वापरलेल्या शब्दाची प्रत्यक्ष व्याख्या त्या वचनावर लागू केली असता, त्यांच्या गृहितकांची साध्या परीक्षणातही पुष्टी होत नाही. ते असा युक्तिवाद करतात की त्या वचनातील लहान शिंग म्हणजे पोपसत्ताक रोम आहे, आणि म्हणून ते वचन असे वाचले जाईल की "त्याच्या द्वारे" (पोपसत्ताक रोम) "नित्य काढून घेतला गेला."

निश्चितच, सिस्टर व्हाईट यांनी स्पष्टपणे मानवी बुद्धीने जोडलेला असून तो मूळ मजकुरास लागू पडत नाही असे म्हटलेला तो जोडलेला शब्द समाविष्ट करण्यात त्यांना काहीच अडचण नाही.

"त्यानंतर मी 'दैनिक' (Daniel 8:12) यासंबंधाने पाहिले की 'यज्ञ' हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने घातला गेला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; आणि ज्यांनी न्यायाच्या तासाची घोषणा केली त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य समज दिली." Early Writings, 74.

ते "दैनिक" याची ओळख ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याशी करतात; म्हणून "दैनिक बलिदान" ही संकल्पना "दैनिक" म्हणजे स्वर्गीय पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताचे बलिदानी कार्य आहे, या मताला आधार देते. परंतु प्रेरित वचन असे दर्शविते की "बलिदान" हा शब्द "मूळ मजकुराचा भाग नाही".

जेव्हा एफ्राईमचे मद्यपी "दैनिक" याची ओळख ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याशी करतात, तेव्हा तो वचनभाग असा वाचला जाईल, "त्याच्याद्वारे" (पापल रोम) "दैनिक काढून टाकण्यात आले," किंवा तो असा वाचला जाईल, "पापल सत्तेद्वारे, ख्रिस्ताचे पवित्रस्थानातील सेवाकार्य काढून टाकण्यात आले." ते प्रत्यक्षात हा असत्य सिद्धांत शिकवितात. त्यांचा ठाम आग्रह असा असतो की पापल राज्यसत्तेच्या अंधकाराद्वारे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे खरे आकलन मनुष्यांच्या मनांतून दूर करण्यात आले.

तथापि "काढून टाकणे" असा अनुवाद केलेला शब्द दूर करणे असा अर्थ दर्शवत नाही; त्याचा अर्थ उचलून वर धरणे व उच्च करणे असा आहे. बायबलमधील भाषांचे तथाकथित तज्ज्ञ जर "rum" या हिब्रू शब्दाचा अर्थ त्या उताऱ्यावर अचूक रीतीने लागू करीत असते, तर त्यांच्या अनुवादात असे म्हटले गेले असते: "पापल सत्तेद्वारे, ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवेचा गौरव करण्यात आला व ती उच्च करण्यात आली." पोपसत्तेने ख्रिस्ताला कधी उंचावले आणि गौरविले?

ते इब्री शब्द "sur" याची व्याख्या इब्री शब्द "rum" यावर लादण्याचा प्रयत्न करतात. दानिएल "sur" हा शब्द, ज्याचा अर्थ दूर करणे असा आहे, "the daily" संबंधाने इतर दोन वचनांत वापरतो; परंतु अकराव्या वचनात दानिएलने "rum" हा शब्द निवडला, ज्याचा अर्थ उंच उचलणे आणि गौरविणे असा आहे. या वचनासंबंधीच्या कल्पित कथांचा हा मेळावा केवळ "take away" असा भाषांतरित केलेल्या शब्दाच्या अर्थाचा विपर्यास केल्यामुळे मूर्खपणाचा आहे असेच नव्हे, तर असा कोणताही काळ कधीच नव्हता की जेव्हा ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा कोणत्याही प्रकारे मनुष्यांपासून दूर करण्यात आली होती.

परंतु हा मनुष्य सदासर्वकाळ राहतो म्हणून त्याचे याजकपद अपरिवर्तनीय आहे. म्हणून जे त्याच्याद्वारे देवाकडे येतात त्यांना तो पूर्णतः तारण्यास समर्थ आहे; कारण तो त्यांच्या वतीने मध्यस्थी करण्यासाठी सदैव जिवंत आहे. इब्री 7:24, 25.

ॲडव्हेटिस्ट धर्मशास्त्रज्ञ जसे करतात तसे, या वचनाचा त्यांचा खोटा उपयोग टिकवून धरण्याच्या प्रयत्नात, असा दावा करणे की असा काही काळ होता जेव्हा पोपसत्तेने ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील मध्यस्थी दूर करण्यासाठी एखाद्या प्रकारची सत्ता वापरली, हे हास्यास्पद आहे!

परंतु धर्मशास्त्रज्ञ असे शिकवत नाहीत की त्या वचनात पोपशाहीने ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याला उंचावून गौरविले असे ओळखून दिले आहे. ते दानियेलाच्या शब्दांचा अर्थ आणि एलेन व्हाइट यांच्या प्रेरित समुपदेशाला टाळून, दानियेलाच्या शब्दांच्या साक्षीच्या विरुद्ध जाऊन, त्यांना जे शिकवायचे आहे तेच शिकवितात.

होय, त्याने स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले; आणि त्याच्याकडून नित्य अर्पण काढून घेतले गेले, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले. दानियेल 8:11.

धर्मतत्त्वज्ञ शिकवितात की त्या वचनाचा अर्थ असा आहे की "पोपसत्तेच्या अधिकाराने, ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा काढून टाकण्यात आली," आणि मनुष्यांच्या मनांतून ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवेचे काढून टाकणे याला या तथ्याचा आधार दिला जातो की त्या काढून टाकण्याशी संबंधितपणे, ख्रिस्ताच्या "पवित्रस्थानाचे स्थान पाडण्यात आले." देवाच्या वचनात असे ओळखून देणारे एकही वचन नाही की स्वर्गीय पवित्रस्थान, जिथे ख्रिस्त आपली मध्यस्थीची सेवा करतो, ते कधी पाडण्यात आले आहे. तसेच बायबलमध्ये असे दर्शविणारा कोणताही उतारा नाही की स्वतः स्वर्ग, जो "त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान" आहे, तो कधी पाडण्यात आला आहे. पुन्हा एकदा, धर्मतत्त्वज्ञ स्वतःला संदेष्टा दानियेलापेक्षा वर ठेवतात; कारण ते ठामपणे आग्रह धरतात की त्या वचनातील "त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान" हे देवाच्या पवित्रस्थानास सूचित करते, तरीही दानियेल त्या कल्पनेच्या अगदी विरुद्ध असे थेट शिकवितो.

हिब्रू भाषेचे कथित तज्ज्ञ असा आग्रह धरतात की त्या वचनात हिब्रू शब्द "rum" याचा अर्थ हिब्रू शब्द "sur" याच्या अर्थाने समजला पाहिजे. ते असेही आग्रहाने सांगतात की हिब्रू शब्द "miqdash" हा हिब्रू शब्द "qodesh" असा समजला पाहिजे. दानिएलच्या पुस्तकात "Miqdash" आणि "qodash" या दोन्हींचे भाषांतर केवळ "पवित्रस्थान" असे केले जाते, तरीही त्यांचे अर्थ भिन्न आहेत. "Miqdash" कोणतेही पवित्रस्थान दर्शवितो, मग ते देवाचे पवित्रस्थान असो वा मूर्तिपूजकांचे पवित्रस्थान असो. हा पवित्रस्थानासाठीचा सर्वसाधारण शब्द आहे; परंतु "qodesh" हा शब्द बायबलमध्ये केवळ देवाच्या पवित्रस्थानाचेच प्रतिनिधित्व करण्यासाठी वापरला जातो.

दानिएलला मूर्तिपूजक पवित्रस्थान आणि देवाचे पवित्रस्थान यांतील फरक ठाऊक होता. दानिएलला जर एखादे मूर्तिपूजक पवित्रस्थान ओळखून घ्यायचे असते, तर तो "मिखदाश" हा शब्द वापरला असता. मला हे आश्चर्यकारक वाटते की हिब्रू भाषेचे कथित तज्ञ या वस्तुस्थितीकडे कधीच लक्ष देत नाहीत की सलग चार वचनांमध्ये दानिएल हे दोन्ही शब्द प्रत्येकी तीन वेळा वापरतो. "पवित्रस्थान" असा अनुवाद होणाऱ्या या दोन हिब्रू शब्दांचा दानिएलने केलेला उपयोग, दानिएलने अभिप्रेत ठेवलेला अर्थ काय समजला जावा हे स्पष्टपणे निश्चित करतो.

होय, त्याने स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले; आणि त्याच्याकडून नित्य होम काढून घेतला गेला, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान पाडण्यात आले. आणि अपराधामुळे नित्य होमाविरुद्ध एक सैन्य त्याला देण्यात

आले; आणि त्याने सत्याला जमिनीवर फेकून दिले; आणि तो आपल्या मनाप्रमाणे वागला, व यशस्वी झाला. मग मी एक पवित्र जन बोलत असल्याचे ऐकले; आणि दुसऱ्या एका पवित्र जनाने त्या बोलणाऱ्या विशिष्ट पवित्र जनास विचारले, “नित्य होमाविषयीचे, आणि उध्वस्त करणाऱ्या अपराधाविषयीचे हे दर्शन किती काळ राहिल, म्हणजे पवित्रस्थान व सैन्य ही दोन्ही पायदळी तुडविण्यास देण्यात येतील?” आणि तो मला म्हणाला, “दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; त्यानंतर पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.” दानियेल 8:11-14.

अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभरणीचा समावेश असलेल्या याच उताऱ्यात, दानिएल “पवित्रस्थान” असा अनुवाद होणारे दोन भिन्न हिब्रू शब्द वापरतो. तेराव्या व चौदाव्या वचनांत दानिएलने “पवित्रस्थान” यासाठी असा हिब्रू शब्द निवडला आहे, जो बायबलमध्ये केवळ देवाच्या पवित्रस्थानाची ओळख दर्शविण्यासाठीच वापरला जातो; परंतु अकराव्या वचनात दानिएलने सर्वसाधारण किंवा सामान्य हिब्रू शब्द वापरला, जो देवाचे पवित्रस्थान दर्शवू शकतो, किंवा तो एखादे मूर्तिपूजक पवित्रस्थानही दर्शवू शकतो.

जर दानियेलाला अकराव्या वचनातील “पवित्रस्थान” हे देवाचे पवित्रस्थान म्हणून ओळखवाच्ये असते, तर त्याने पुढील तीन वचनांमध्ये दोनदा वापरलेला तोच इब्री शब्द वापरला असता. हे पूर्णपणे स्पष्ट आहे की दानियेल अकराव्या वचनातील एका मूर्तिपूजक पवित्रस्थानाचा आणि तेराव्या व चौदाव्या वचनांतील देवाच्या पवित्रस्थानाचा भेद करीत होता! परंतु एफ्राईमचे मद्यपी असा युक्तिवाद करतात की अकराव्या वचनातील “त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान,” जे “पाडून टाकण्यात आले,” ते देवाच्या पवित्रस्थानाचे स्थान होते, जरी ते “स्थान” हा शब्द टाळतात.

ते शिकवितात की पोपसत्तेने ख्रिस्ताच्या मध्यस्थीच्या सेवाकार्याला दूर केले आणि स्वर्गीय पवित्रस्थानाविषयीचे सत्य खाली पाडले. परंतु दानिएलने स्पष्ट केले होते की अकराव्या वचनातील “पवित्रस्थान” हे देवाचे पवित्रस्थान नव्हते, तर एक मूर्तिपूजक पवित्रस्थान होते. दानिएलने हेही तितक्याच स्पष्टपणे सांगितले की खाली पाडण्यात आले ते “पवित्रस्थान” नव्हते, तर त्याच्या पवित्रस्थानाचे “स्थान” होते.

नऊ ते बारा या वचनांतील हेतुपूर्वक असलेल्या लिंगबदलाला मान्यता देण्यास नकार देत, आधुनिक धर्मतज्ज्ञांनी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादामध्ये उद्भवलेल्या “the daily” या संज्ञेची व्याख्या स्वीकारली, आणि मानवी तर्ककल्पना, परंपरा व प्रथांच्या वाळूवर एक पाया उभारण्यास सुरुवात केली. जेव्हा ते अकराव्या वचनापर्यंत येतात, तेव्हा मिलर यांचे “the daily” म्हणजेच मूर्तिपूजकता असे असलेले आकलन योग्य होते, असे ओळखून देणारा सिस्टर व्हाइट यांचा प्रेरित सल्लासुद्धा ते नाकारतात, आणि कॅथलिक व प्रोटेस्टंट धर्मशास्त्रावरील आपल्या प्रेमाचे समर्थन करण्यासाठी दिशाभूल व तर्ककल्पनेची कला वापरू लागतात.

ते त्या वचनात मूर्तिपूजक रोमचे पोपीय रोममध्ये रूपांतर करतात, आणि ज्या शब्दाचा अर्थ “उचलून उंच करणे व गौरविणे” असा आहे, त्याच्यावर “दूर करणे” ही व्याख्या लादतात. “दैनिक” या सैतानी प्रतीकाची ते ईश्वरी प्रतीक म्हणून व्याख्या करतात, आणि मग “पवित्रस्थानाच्या स्थान” या थेट निर्देशाला टाळून, एक मूर्तिपूजक मंदिर हेच देवाचे मंदिर आहे, असा आग्रह धरतात. आणि “अशिक्षित” (यशया त्यांची अशी ओळख करून देतो), जे केवळ “सुशिक्षित” लोकांनी तसे आहे असे सांगितल्यावरच समजून घेतील, ते या कपोलकल्पित कथांच्या ताटाला स्वतःच्या विनाशाकरिता स्वीकारतात.

मिलर यांच्या स्वप्नातील रत्नांच्या रूपात दर्शविण्यात आलेल्या ज्ञानाच्या वृद्धीविषयीचा आपला विचार आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

प्रेषित पौल आपल्याला इशारा देतो की, “कित्येक जण विश्वासापासून दूर जातील, फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे आणि दुष्टात्म्यांच्या शिकवणींकडे लक्ष देतील.” आपण याचीच अपेक्षा करू शकतो. आपल्या सर्वांत मोठ्या परीक्षा त्या वर्गामुळे येतील, ज्यांनी एके काळी सत्याचा पुरस्कार केला होता, पण जे त्यापासून फिरून जगाकडे वळतात, आणि द्वेष व उपहासाने ते आपल्या पायाखाली तुडवितात. देवाने आपल्या विश्वासू सेवकांसाठी एक कार्य नेमून ठेवले आहे. शत्रूच्या आक्रमणांना त्याच्या वचनातील सत्याने सामोरे गेले पाहिजे. असत्याचा मुखवटा काढला गेला पाहिजे, त्याचे खरे स्वरूप प्रकट केले गेले पाहिजे, आणि यहोवाच्या नियमशास्त्राचा प्रकाश

जगाच्या नैतिक अंधकारात प्रखरपणे झळकला पाहिजे. आपण त्याच्या वचनाचे दावे मांडले पाहिजेत. आपण या गंभीर कर्तव्याकडे दुर्लक्ष केले, तर आपण निर्दोष धरले जाणार नाही. परंतु सत्याच्या बचावासाठी उभे राहताना, आपण स्वबचावासाठी उभे राहू नये, आणि आपल्यावर निंदा व विपर्यास सहन करण्याची वेळ आली म्हणून मोठा गदारोळ करू नये. आपण स्वतःची कीव करू नये, तर परात्पराच्या नियमशास्त्रासाठी अत्यंत मत्सरी असावे.

“प्रेषित म्हणतो, ‘अशी वेळ येईल की ते निरोगी शिक्षण सहन करणार नाहीत; तर आपल्या स्वतःच्या वासनांप्रमाणे, कानांना गोड वाटावे म्हणून, ते स्वतःभोवती शिक्षकांची गर्दी करतील; आणि ते आपले कान सत्यापासून फिरवतील, व कपोलकल्पित गोष्टींकडे वळविले जातील.’ सर्व बाजूंनी आपण पाहतो की जे लोक देवाचे वचन निष्फळ करतात, त्यांच्या भ्रामक कल्पनांनी मनुष्य सहजपणे बंदी बनविले जातात; पण जेव्हा सत्य त्यांच्या समोर मांडले जाते, तेव्हा ते अधीरता व क्रोधाने भरून जातात. परंतु देवाच्या सेवकाला प्रेषिताची अशी ताकीद आहे, ‘तू सर्व गोष्टींत जागृत राहा, क्लेश सहन कर, सुवार्तिकाचे कार्य कर, आपल्या सेवाकार्याचा पूर्ण पुरावा दे.’ त्याच्या काळात काहींनी प्रभूचे कार्य सोडून दिले. तो लिहितो, ‘देवाने हे वर्तमान युग आवडल्यामुळे मला सोडून दिले आहे;’ आणि पुन्हा तो म्हणतो, ‘अलेक्झांडर तांबटाने माझे फार वाईट केले: प्रभू त्याला त्याच्या कर्मांप्रमाणे फळ देवो: त्याच्यापासून तूही सावध राहा; कारण त्याने आमच्या वचनांना फार विरोध केला आहे.’”

“संदेष्टे आणि प्रेषित यांनी विरोध व निंदेच्या सारख्याच कसोट्या अनुभवल्या, आणि देवाचे निष्कलंक कोकळू देखील सर्व प्रकारे आपल्या प्रमाणे परीक्षित झाले. त्याने स्वतःविरुद्ध पाप्यांचा विरोध सहन केला.”

“या काळासाठी दिलेली प्रत्येक चेतावणी विश्वासूपणे घोषित केली गेली पाहिजे; परंतु ‘परमेश्वराच्या सेवकाने भांडू नये; तर सर्वांशी सौम्य असावे, शिकविण्यास तत्पर, सहनशील; विरोध करणाऱ्यांना नम्रतेने बोध करीत राहावे.’ आपण आपल्या देवाचे शब्द काळजीपूर्वक जतन केले पाहिजेत, नाहीतर विश्वास सोडून गेलेल्यांच्या फसव्या कार्यांमुळे आपण दूषित होऊ. त्यांनी आणलेल्या आत्म्याला व प्रभावाला आपण आपल्या स्वामीने अंधकाराच्या अधिपतीच्या आक्रमणासमयी वापरलेल्या त्याच शस्त्राने प्रतिकार केला पाहिजे,—‘असे लिहिले आहे.’ आपण देवाचे वचन कुशलतेने वापरायला शिकले पाहिजे. उपदेश असा आहे, ‘देवापुढे मान्य ठरावे म्हणून स्वतःला प्रस्तुत करण्याचा प्रयत्न कर; असा कामकरी हो की ज्याला लाज वाटण्याचे कारण नाही, जो सत्यवचन नीट विभागून सांगतो.’ खोट्या शिक्षकांच्या व फसविणाऱ्यांच्या कुटिल भ्रमाला तोंड देण्यासाठी परिश्रमी कार्य, मनःपूर्वक प्रार्थना आणि विश्वास आवश्यक आहे; कारण ‘शेवटच्या दिवसांत कठीण काळ येतील. कारण मनुष्य स्वार्थी, धनलोभी, बढाईखोर, गर्विष्ठ, निंदक, आईवडिलांचे आज्ञाभंग करणारे, कृतघ्न, अपवित्र, स्वाभाविक स्नेहशून्य, करारभंग करणारे, खोटे दोषारोप करणारे, असंयमी, क्रूर, सत्प्रेमींचा द्वेष करणारे, विश्वासघातकी, उतावळे, अहंमन्य, देवावर प्रेम करण्यापेक्षा सुखांवर प्रेम करणारे असतील; भक्तीचे रूप धारण करणारे, पण तिचे सामर्थ्य नाकारणारे: अशा लोकांपासून दूर राहा.’ हे शब्द त्या लोकांचे चरित्र चित्रित करतात, ज्यांना देवाच्या सेवकांना सामोरे जावे लागेल. ‘खोटे दोषारोप करणारे,’ ‘सज्जनांचा द्वेष करणारे,’ हे या अधःपतित युगात आपल्या देवाशी विश्वासू राहणाऱ्यांवर आक्रमण करतील. परंतु स्वर्गाचा राजदूत आपल्या स्वामीमध्ये प्रकट झालेलाच आत्मा प्रकट करील. नम्रतेने व प्रेमाने त्याने मनुष्यांच्या तारणासाठी परिश्रम केले पाहिजेत.”

“प्राचीन इस्राएलच्या काळात विश्वासूविरुद्ध युद्ध करणाऱ्या पुरुषांशी तुलना करून, देवाच्या कार्याला विरोध करणाऱ्यांविषयी पौल पुढे बोलतो. तो म्हणतो: ‘आता जसे यन्त्रेस आणि यांब्रेस यांनी मोशेला विरोध केला, तसे हेही सत्याला विरोध करतात; भ्रष्ट मनाचे पुरुष, विश्वासाविषयी अयोग्य ठरलेले. पण ते यापुढे पुढे जाऊ शकणार नाहीत; कारण जशी त्यांची मूर्खता सर्वांना प्रकट झाली, तशी यांचीही सर्व लोकांना प्रकट होईल.’ देवाविरुद्ध युद्ध करण्याच्या मूर्खपणाचे प्रकटीकरण होण्याची वेळ येत आहे, हे आपण जाणतो. कितीही निंदा व तुच्छता झाली तरी, आपण शांत संयमाने आणि विश्वासाने प्रतीक्षा करू शकतो; कारण ‘असे काहीही गुप्त नाही की जे प्रकट केले जाणार नाही,’ आणि जे देवाचा सन्मान करतात त्यांचा तो मनुष्ये व देवदूत यांच्या उपस्थितीत सन्मान करील. आपण सुधारकांच्या दुःखांत सहभागी व्हावयाचे आहे. असे लिहिले आहे, ‘ज्यांनी तुझी निंदा केली त्यांची निंदा माझ्यावर पडली.’ ख्रिस्त आपल्या शोकाला समजतो. आपल्यापैकी एकालाही एकट्याने क्रूस वाहण्यास बोलाविलेले नाही. कलवरीचा दुःखभोगी पुरुष आपल्या वेदनांच्या जाणिवेने स्पर्शून जातो, आणि त्याने स्वतः

परीक्षा सहन केली असल्यामुळे, त्याच्या खातिर शोक व परीक्षेत असलेल्यांना तो सहाय्य करण्यास समर्थ आहे. 'होय, आणि ख्रिस्त येशूमध्ये भक्तिभावाने जगण्याची इच्छा धरणारे सर्व जण छळ सोसतील. पण दुष्ट मनुष्य आणि फसविणारे अधिकाधिक वाईट होत जातील, फसवीत आणि स्वतः फसले जातील. पण तू ज्या गोष्टी शिकलास त्यांत स्थिर राहा.' Review and Herald, January 10, 1888."